

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter vojna po pošti prejemanja avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake vojna znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemanja za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne potit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se svoje frankirani. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“.

Opravništvo, na katero naj se blagovodno pošiljati naročnine, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 22. februarja. V državnem zboru so izrekli Poljaki, Groholski in tovariši, da so zadovoljni z vladno politiko, pa interpelirajo, ali vlada kaj ve o tem, da so ruski vojni poveljniki Poljake v Turčiji usmrtiti dajali in ali je vlada svoj glas proti temu povzdignila. Dalje vprašajo, ali bode kongres tudi o položaji poljskih podložnikov v Rusiji kaj preudarjal.

Peterburg 22. februarja. Turki so začeli Erzerum zapuščati 17. febr. in je imelo biti to mesto do 21. febr. izprazneno.

Rusi so 20. februarja vmarširali v Ruščuk.

Agence Russe pravi, da nij resnica, da bi Rusija zahtevala, da morajo vsi muselmani Bolgarijo zapustiti ali celo izgnani biti.

Atene 22. februarja. Narodna skupščina na Kreti je pretrgala vse dogovore s porto in izvolila provizorično vlado šestih udov, mej katerimi sta dva mohamedanca.

London 22. februarja. V zgorenej zbornici je bila „kreditna bill“ v drugem branji sprejeta.

London 21. februarja. „Times“ poročajo iz Pere 20. t. m.: Namyk-paša gre v Peterburg, da bi izprosil premembne trdih mirovni pogojev, po katerih se namerava izgnati vse muselmane iz nove kneževine Bolgarije, katere meja sega do malo milj blizu Carigrada. (To vest o

izgnanji muselmanov uže zgornji novejši telegram iz Peterburga na laž stavlja. Ur.)

Angleška kanalska flota je od Gibraltarja plula v orijent.

V angleškeje zgorenej zbornici je izjavil Derby, da so odstranjene težave zaradi kraja, kje bode konferenca; izbrano je mesto Baden-Baden. On misli, da večidel vse vlasti bodo poslale svoje poročnike.

V zdólenjej zbornici je izjavil Northcote, da so nasledki dogovorov z Rusijo ti-le: Rusija se zavezuje, da ona nobenega dela póluotoka Galipoljskega, niti ne črt Boulairskih ne zasede, niti ne pošlje vojske na azijsko stran Dardanel. Anglija se zavezuje, da ne bode nič svojih vojakov na Galipoljskem otoku izbarkala, niti ne azijske strani Dardanel obsedla.

Bukarešt 20. februarja. Turki so Ruščuk izpraznili, zato je več tujih konzulov, mej temi tudi avstrijski Montlong, tjakaj vrnilo se. Ruska posadka je vmarširala.

Carigrad 20. februarja. Sulejman paša je bil prijet, v Boular v Dardanelah priveden ter zaprt in bode zaradi nepokorščine pred vojaško sodišče deján. — Namyk-paša pojde v Peterburg v posebnej misiji.

Javno mnenje mej Rusi

izrazuje članek v „St. P. V.“ tako-le: „Ko bi kak umetnik hotel v sedanjih za nas velevanih trenutkih splošno mišljenje in moralne lastnosti čuvstev celega ruskega naroda v sliki predstavljati, moral bi lepo in veličanstveno žensko podobo, v katerej se navadno Rusija predstavlja, tako narisati, da bi bilo na

prvi mah v njenem lici moči čitati, da se ona obrača do kronanega voditelja ruskega naroda, do carja osvoboditelja, govoreča mu: Vladar! Zaupaj v svoj narod in opiraj se nanj. Kakor en mož je pripravljenih 80 milijonov tvojih podložnikov, tebi vse prinese, kar zahtevati se ti potrebno zdi. Tvoj narod je močan sam posebi. Ne oziraj se in ne pazi na nikogar in vodi sveto delo do konca. Lažje in ceneje je začeto delo dovršiti, nego na polovici pota obstati in čez 20 let z novega začeti. Mogočnejša in svetejša nego vsi materijalni interesi je — narodna čast in dostojanstvo narodovo. Ta sta v nevarnosti. Tvoja dolžnost je, vladar, da ju braniš. Brani ju, tvoj narod pojde za tobom v svetem boji!“

Za naše ustavoverce.

Dunajski poslanec dr. Kronawetter je rekel v državnem zboru pri debati o podraženji kave: „Mi poznamo, kakó se za postave večina dobo, mi vemo, kako se parlamentne večine delajo. Pri našem volilnem zakonu ima žalibog vlada tako velik vpliv na sestavo in držanje parlamenta, da jej je posebno s pritiskom resignacij in demisij mogoče take reči preriniti, ki so za ljudstvo zelo škodljive. . . In tako sem do tega prišel, da moram obžalovati, da v tej zbornici morda 90 procentov avstrijskega prebivalstva tukaj nema nobenega zastopništva.“ Govornik je končal s terjatvo, naj se „dajo vsem onim politične pravice, katerim država naklada dolžnost vojaštva in davkopláčevalstva.“

Listek.

Bolgarija in Bolgari.

(Spisal Franjo Potočnik.)

(Dalje.)

A ne samo v gajih atoškega poluotoka, nego tudi drugodi so se, kakor Grigorovič pripoveduje, jednake reči godile. V samostanu svetega Nauma je igomen Dijoniz, anatolsk Grk, vse bolgarske knjige požgal; v drugem samostanu so Grigoroviču grško biblijoteko kazali, ko pa je vprašal po slavjanskih knjigah in rokopisih, so mu odgovorili, da je to vse uže požgano. Leta 1823 je metropolit Joakim izvedel, da so v vasi Črvoni, blizu Berkovec, starobolgarski rokopisi in starobolgarske slike svetnikov — in takoj je kmetom zapovedal, vse te reči ali požgati ali zakopati, ter jim je zažugal, da bode, ako tega nehte storiti, celo vas zaklel. In res se je vsa ta interesantna starina uničila; po Jirečku sicer

Gajda l. 1864 poroča, da so se pri tej priliki po nekem popu vendar trije rokopisi rešili. Kje so ti trije rokopisi? Tega ne vemo, kajti naša licealna biblijoteka samo nemško „Wissenschaft“ kultivira; kajti, kar se v Kijevu, Peterburgu ali celo v strašanskej Moskvi tiska, nij za avstrijske biblijoteke. Naša biblijoteka nema ni Kamtza, ni Gajde ni Grigoroviča ni drugih del slavni slovanskih pisateljev.

Pred 30 leti je Šumenski škof blagoslovil novo cerkev v „Ptiču“ ter je pri tej priložnosti vse stare knjige na pokopališči zakopati dal. Istega leta so fanarijoti v Eski Zagori cele kupe knjig požgali in zakopali.

Naj glasovitejši autodafé je bilo požganje stare patrijarhove biblijoteke v Trnovem. Metropolit Ilarion je namreč l. 1825 v svojej cerkvi dal vrata prezidati in je v steni vzdano našel veliko staro biblijoteko trnovskih patrijarhov in mnogo relikvij. Relikvije, mej njimi glavo svetega Mihajla iz Potuka, je ta „pobožni“ škof Valahom — prodal; a vse starobolgarske knjige, rokopise, pergamente in

patente je neke nedelje opoludne z veliko slavnostjo na gromadi požgal.

Taka se je revnim Bolgarom godila. Drlajih je vlada, drli so jih vsi paše raznih vrst, drli jih je patrijarh, drli so jih metropolit in vsi grški škofje, drli so jih spahi, kateri so jim pod imenom „desetine“ včasih pol, a včasih celo vse poljske pridelke in živino pobrali; huda se je Bolgaru godila, če je s kakim Turkom v pravdo zapleten bil; priseči postavno nij smel, in je bil zatorej primoran najeti si za take prisege privilegiranega namestnika Turka, katerega je pa zopet drago plačati moral. Ali se je tedaj čuditi, če je tak popolnem podjarmljen Bolgar zaželel svobodo in končno v Balkan, — kakor se je rekalo — šel sprehajati se? Da, hajduti Stare planine so bili jedini maščevalci na duši in telesu, na premoženji in časti uničenega Bolgara. Opravičeno je na tem mestu vprašanje, zakaj se ta tako strašno zatirani in tlačeni narod uže dolgo prej nij vzdignil proti tiranski svojej vladi, katera je vsem zatiralcem

Mi bi bili konfiscirani, ko bi kaj podobnega pisali, kar je Kronawetter govoril. A ker se poročila iz deželnih zborov in državnega zbora ne smejo po postavi konfiscirati, zato smo ta izrek nemškega ustavoverca priobčili in ga priporočamo našim nemškutarjem v globok premislek vselej, kadar se bodo s svojimi volilnimi zmagami bahali in naše „propade“ seštevali.

0 volitvi novega papeža.

Iz Rima se telegrafira v „N. fr. Pr.“ 20. februarja o polu šestih zvečer: „Poročilo o volitvi Peccija za papeža se je bliskom razširilo po mestu. Ob treh je bil ves Rim blizu sv. Petra cerkve, tudi mnogo duhovenskih in plemenitaških tujcev, zlasti Nemcev in Angležev. Nihče nij vedel, ali bode papež znotraj ali zunaj cerkve blagoslov delil. Ob 3. so se vsa vrata stolne cerkve odprla. Velikanski prostor je bil natlačen ljudij, ali tudi trg pred cerkvijo je ostal pola prihajajoče množice. Ljudstvo se je gnetilo kmalu v cerkev, a vračalo se zopet na trg nazaj, ker se do zadnjega hipa nij vedelo, kje se bode blagoslov delil. Nazadnje ob 5. uri in 15 minut se je na notranjem balkonu nad glavnimi vrati rudeča preproga ali tapeta in blazinica prinesla. Neizmerna razburjenost je bila v množici. Ob 5. uri 30 minut se prikaže papež na balkonu v ornatu in z belo kapico na glavi in blagoslavlja. Precej se vzdignejo gromoviti klici veselja in napolnjujejo prestolno cerkev, tisoče belih rutic se maha. Papež vzdigne svoje suhe roke proti nebesom in s slabim glasom blagoslavlja v latinskem jeziku v imenu očeta in sina in svetega duha. Ljudstvo ga zopet burno pozdravlja. Papež blagoslavlja še dvakrat s prostim križem. Njegove besede in gibanja se vidijo prav dostojenstvene.

Dunajski „Vaterland“, kateri je rudeče obrobjen svojim bralcem naznanil volitev novega papeža, piše: „Leon XIII., ki je bil dne 20. febr. izvoljen za papeža, imenoval se je kot kardinal Joahim Pecci in je bil rojen v Karpinetu na Rimskem dne 2. marcija 1810. Za kardinala ga je proglasil papež Pij IX. v konsistoriji dne 19. decembra 1853, in sicer je naposled opravljal visoko službo papeževega kamornika, katero čast je nedavno tega prejel. On je po rodovini iz stare patricijske fa-

miliije, velik in suh, ima ostre in fine črte v lici ter jasen glas. V domačem življenju je priprost, prijazen, ljubeznjiv in duhovit. Kadar opravlja kardinalski ali škofovski posel je ozbiljen, strog, veličasten ter ves poln visokosti svojega dostojanstva. Dovršivši svoje nauke v rimskem kolegiji, stopil je v akademijo plemenitih klerikov in se je učil prava ter bogoslovja. Gregor XVI. ga je imenoval dne 16. marcija 1837 za svojega domačega prelata in referendarja signature. Kmalu za tem ga je poslal kot delegata v Benevent. pozneje v Spoleto in naposled v Perugijo. V vseh teh mestih je msgr. Pecci kazal izvanredno nadarjenost in sposobnost ter si pridobil splošno občudovanje. Ob enem je bil zares ljubeznjiv in milostljiv duhovnik, ki se je odlikoval po svojej nepodkupljivej pravičnosti in po neuklonljivej stanovitnosti. Za časa, ko je v Beneventu bil za delegata, je z največjo energijo deloval na to, da se iztrebijo iz onih pokrajin mnoge razbojniške zadrage, kar se mu je tudi dobro in popolnem posrečilo. V Perugiji, glavnem mestu provincije, katero ima okolo 20.000 prebivalcev, se je za časa njegovega upravljanja (ko je papež bil še tudi posvetni vladar) često zgodilo, da so bile vse uječe prazne. Leta 1843 je bil imenovan za častnega nadškofa v Damijeti ter nuncija v Brtislju. V konsistoriji dne 19. januarja 1846 ga je imenoval papež Gregor XVI. za nadškofa v Perugiji. Dne 19. decembra 1853 ga je Pij IX. povzdignil za kardinala. Novi vladarji so mu v Perugiji vzeli semenišče. On pak je vse bogoslovce poklical v svojo palačo ter tam z njimi živel, se z njimi veselil in z njimi obedoval. Za duhovnike svoje škofije je ustanovil akademijo sv. Tomaža. Nikdar nij smel nobeden uradnik sedanje vlade stopiti preko praga njegovega škofovskega poslopja ter priti predenj; ali vendar je nasproti posvetnej oblasti vedno kazal spoštovanje ter nekakove ozire, katero vedenje ga je potem najbrž razglasilo za „zmernega“ kardinala.“

Sloveči italijanski učenjak Bonghi pravi pa v svojej knjigi, ki jo je o papeški volitvi bil izdal pred nedavnim, o Pecciju sledeče, predno je mogel vedeti, da bode izvoljen: „Kardinal Pecci je bil ondan za komornika izvoljen; on je gotovo jeden najbolj izvoljenih duhov v kardinalskem zboru, prav zmerne nature in prav zdrav. On je mnogo štu-

diral in dobro vladal; on je bil izvrsten škof. Vendar si ne dela o zdanjem stanji cerkve in človeške družbe nič prijaznejše in lažje slike, kakor kateri drugi njegovih kolegov.“ Potem Bonghi citira pastirsko pismo Peccijevo iz leta 1876, ki je tako kakor — katera družega škofa.

Iz vsega tega je menda vidno, da v papeškem vladanji prav za prav ne bode nobene izpremembe. Status quo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. februarja.

Grof *Andrassy* je bil 20. t. m. sklical vodje ustavoverne stranke k sebi in jim pred sklicanjem delegacij razložil vnanje stanje pa željo izrekel, naj se v delegacijah ne govori o vnanjej politiki avstrijskeje, ker se itak konferenca bliža.

V *državnem zboru* se je 20. t. m. nadaljevala debata o colih in sicer tarifne pozicije na čaj, cukar, tabak, rajž, žito, sočivje, moko, ribe, divjačino, kože, meso, sir, med in druge produkte. Več nasvetov se je staviło, da bi se na tako potrebne živežne stvari, kakor je rajž, ne staval visok col. Ali zastoj. Vsi taki predlogi so padli. To je bilo uže po prvem glasovanji videti. Glej naš včerajšnji članek iz državnega zbora.

Dunajska sicer silno malobesedna uradna „Wiener Abendpost“ pravi o Bismarkovem govoru: „Jasnost in odkritost, s katero je nemški državni kancelar položeno Nemčije nasproti obstoječim vprašanjem razkazal, ne potrebuje pojasnjevanja.“ — Drugemu listu, „N. Fr. Pr.“ se pa Bismarkov govor ne zdi povsem jasen. To pa je vsem listom v Bismarkovem govoru jasno dovolj, da je z družimi besedami rekel, ka ostane Nemčija prijateljica Rusije, tudi če to nekaterim drugim (t. j. Magjarom itd.) nij ljubo.

Iz *Pešte* se poroča, da so Magjari vsled Bismarkovega odgovora, da Nemčija ostane na strani Rusije, močno potrti in žalostni.

Ogerska zgornja zbornica je imela na vrsti posvetoovanja vprašanje, ali odpraviti smrtno kazen, ali ne. Naposled je bila smrtna kazen potrjena z vsemi proti 4 glasom.

Vnanje države.

Kakor rusk oficijalen list poroča, se je *turški* pooblaščenec Namyk paša 31. januarja jokat i začel, ko so mu v ruskem glavnem stanu dali peró, naj podpiše mirovne podloge. Ruski veliki knez mu je segel v roko in mu rekel: „V prihodnosti bosta Rusija in Turčija prijateljici.“ Ruski list pristavlja: „Pri-

dala toliko svobodo. Tu nam najbolj odgovarja Ciprian Robert. On pravi: „Kakor strašni so Bolgari ob začetku srednjega veka bili po svojih junaških delih, po svojej bogatiji, po svojej trgovinskej marljivosti, tako so denes najmirnejši narod vse Evrope. Vsak, kateri denašnje Bolgare pozna, hvali njih miroljubnost. Oni so uljudni, postrežni, delavni, izredno trezni in previdni; za kar se enkrat odločijo, izvišijo tudi z neizmerno stanovitnostjo, hladnokrvnostjo in brez širokoustenja, — a kar nič se ne brigajo za nevarnost. Če so bili ravn najstrašnejše tlačeni narod balkanskega poluotoka, jih vendar vse bede nijso ponižale; še denes, kakor v starih časih, je blisek njih očij ponosen, njih rast je visoka in lepa, njih poštenost brez madeža. Dolže jih, da se pred Turkom tresejo; a Bolgar se nikdar ne trese in nij strahopeten. Toda, kadar izpozna, da bi vsak upor brez vsega zaželenega vspeha bil, se, kakor vsak pameten človek, tiho podvrže presili.

Res je, da ima Bolgar pri vseh dobrih lastnostih tudi nekatere napake; on je preveč

trezen in previden ter se ne vnema rad za ideale; neka okornost, nekov flegma ga nekako razlikujeta od sosednjega Srba. Kakor krasi Srba junaštvo, tako se odlikuje Bolgar s potrpežljivostjo in delavnostjo. Bolgar obdeluje, koplje in kultivira zemljo, kamor pride; on ne oskrbljuje samo Carigrada, nego vsa mesta na balkanskem poluotoku z vsem potrebnim živežem, kajti Turek je silno len in se dela ne loti po norednej ceni ter bi moral stradati ali poginiti, da bi ga bolgarski Slovanje ne hranili.

Kadar so v jednom kraji iz siromakov vse tako popolnem izvili, da uže nijso mogli ni vlade, ni paše, ni parijarha, ni metropolita, ni škofa, ni spaha, ni mola, ni zapriseženega moža itd. plačevati; kadar so uboge Bolgare popolnem izmolzli, in celo končno se posestev prgnali: so ti miroljubni ljudje — čeravno v srci polni žalosti, v drugih krajih zopet začenjali še pusto zemljo trebiti in celino orati. Človek bi res skoraj mislil, da je narod takih lastnostij izgubljen na vse veke.

In vendar — pri vsej tej strašnej sili,

pri vsem grškem renegatstvu — se tudi to deblo slavjanskega drevesa nij posušilo. Da, bolgarski narod živi in je ponosen na svojo minolost ter navdušen za svojo ne več dvomljivo prihodnost. Kako je denes tam vse drugače, vse lepše, vse boljše, kakor pred 100, da, kakor pred 50 leti! Vse se giblje na duševnem in na narodnem polji; vse grško renegatstvo je uže dolgo propalo; fanarijoti so brez vsega vpliva, in — zdaj naposled leži tudi prvi in temeljni uzrok vseh strašnih bed, ljuti trinog turški, na čast in hvalo Rusije na tleh, onemogel kakor še nikdar prej ne.

Kako je vse to prišlo? Ob kratkem naj omenim, da je veliko dušeno gibanje, katero je v 18em stoletji vso Evropo na novo oživilo tudi slovanske narode vzbudilo. Povsod, pri Čehih, Slovencih, Hrvatih, Srbih in Bolgarih je broj navdušenih mož slabo tlečo iskro narodnega zavedanja užgal. Kar je nam Slovencem Vodnik, to je Bolgarom menih Pajziz.

(Konec prihodnjič.)

hodnost bode dokazala, da uresničenje tega upanja godi interesom Turčije isto tako kakor Rusije.“

Da *angleški* listi z Bismarkovim govorom niso zadovoljni, to se razumeje. „Times“ mu očita, da je njegova politika samopridna (kakor da bi bila angleška kakova drugačena!) „Standardu“ se zdi Bismarkov govor tak, da se lahko različno tolmači. „Daily Telegraph“ pa pravi, da je Bismarkov govor zmešnjavo povečal.

Iz *Pariza* se javlja, da tudi Francozje niso z Bismarkovim govorom zadovoljni. Vendar se misli v Parizu, da bode mir ohranjen. V Londonu baje nasprotno mislijo.

Nemški časniki v Prusiji so zadovoljni z Bismarkovim govorom in ga osvetlujejo kot preiskavanje: ali mir ali vojska? Bismark je našel, da bode mir.

Domače stvari.

— (Präuscherjev muzej.) V tukajšnji reduti je te dni videti do polu dne in po polu dne anatomski muzej, jeden najbogatejših v svojej stroki. Gledalec tu vidi v ličnih, naturi enacih voščenih podobah ves razvoj in sestavo človeškega telesa, kakor tudi razne bolezenske prikazni. Tudi zbirka glav raznih človeških plemen je zanimiva.

— (Raznjanje papeževe volitve.) V dunajskih listih beremo, da je koresp. biro na Dunaji šele ob šestih popoldne izdal novinam naznanilo o volitvi novega papeža. Nam v provincije ga je isti k. b. prej poslal, ker mi smo že ob štirih telegram v rokah imeli. Po slovenskih deželah je tudi to vest „Slovenski Narod“ mej vsemi novinami prvi raznesel.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pred ljubljanskimi porotniki sta se imela Janez Župan, 19 let star, in Janez Šilovec, 24 let star, zagovarjati zaradi uboja, ker sta na zadnjega starega leta dan v nekem tepeži ubila Franca Porento. Porotniki so ju kriva izpoznali in sodišče je obsodilo Župana na osem, Šilovca pa na šest let teške ječe s postom poostrene.

— (Ljubljanska čitalnica) je udom razposlala tiskan svoj letopis začetkom leta 1878 in zapisnik udov svojih. Udov ima čitalnica 236. Lani je imela čitalnica dohodkov 4142 gld. 23 kr., stroškov pak 3999 gld. 62 kr. Časnikov je imela začetkom 1877 leta 50, mej temi so bili slovenski: „Slovenski Narod“, „Novice“, „Slovenec“, „Soča“, „Slovenski Gospodar“, „Danica“, „Kmetovalec“, (nehal), „Učiteljski Tovariš“, „Zvon“, „Vrtec“, „Zora“.

— (Plesni venček) ljubljanske čitalnice zadnji četrtek je bil prav dobro obiskan in prav animiran. Prihodnji plesni venček je drug teden v četrtek.

— (V Krškem), kjer imajo prekrasno šolsko poslopje — za ponemčevanje slovenske dece, tožijo, kakor se bere po nemških časopisih, da je v ta namen dosta premalo dece; hoteli so namreč napraviti tudi ponavljevalno šolo — a dobili zato samo 2 dečka in 1 deklico.

— (Celovško) društvo za konsum mesa hoče likvidirati. Nasvetovalec je ta svoj predlog motiviral s tem izrekom, da mora vsak odbor nasititi se nevhvaležnega dela, če vidi, da čas in trud zastoj žrtvuje in nema v občinstvu niti ne pri lastnih udih podpore in priznanja. Taka je tudi še pri marsikaterem koristnem društvu.

— (Resnično, čeravno v predpustu.) Piše se nam: V B. je nekdo ujel mlado

srno in odgojil jo, da je povsod za njim hodila, kakor domač pes. Pripelje jo v oddaljeni P., kajti zvedel je, da tu prebiva gospod, koji ima posebno veselje s tacimi živalicami, a mu nij mar za nekoliko onih podob, katerim se navadno največja čast daje. Ali — bodi, da so bile terjatve prodajalčeve vendar pretirane, ali da se omenjenemu gospodu srnica nij dopala — odšel je tujec zopet in srnica za njim, spremljana od vaških otrok. Brez vse bojazni srečevala je razne pse i lovske, kojim se je menda tudi čudno zdelo, da živalica ne beži pred njimi. Konec vasi pak zagleda nek pritepen pes — tedaj nič prida — srnc, in hajd proti njej. Ona, videča, ka s tem nij šale, upotrebi svoje tanke nožice in zbeži v gozd, prav kakor — srna. Pes za njo in tujec je moral naposled brez priljudne srne domov — H. — šiškemu županu je sin pripovedoval v jutro istega dneva čudne sanje, da je delal v gozdu, ko nenadoma k njemu hudič pride, kojega je pa srčno i srečno na tla pobil. Oče zmaje z glavo in odpravita se v gozd sekati. Bilo je popoldne, sin je delal oddaljen od svojega očeta, ko prvi začuje šum v bližnjem grmovji. „Botra si tu“ reče, misleč, ka je lisica. A komaj izgovori, bliža se mu srna brez vse bojazni. Sedaj se spomni svojih sanj! O groza! Sam hudič je. misli, kajti srna ne bi bila tako predrzna. Skoči na bližnjo skalo in vidi trepetaje, kako pošast naravnost k njemu sili. Ves obupan vendar hrabro zamahne sè sekuro in usmrti hudiča. — Bila je ona mala srnica. Vajena ljudem, šla je naravnost k babjevercu, čuvši njegov glas. Revica je izgubila življenje vsled svoje — priljudnosti. A naš junak si še ne upa raz skale. Očeta kliče na pomoč, koji pride in, vesel dobrega plena, pregovori sina, da otideta proti domu.

— (O samoumrcu), o katerem smo v dopisu iz Nabrežine v včerajšnjem listu poročali, dobiva 21. t. m. „Triester Ztg.“ sledeča natančnejša izvestja: „Ko je predvčeranjem dunajski poštni brzovlak v Gradci ustavil se, stopil je k meni v kupé postaren prijazen gospod, katerega edina popotna prtljaga je bila plaid. Ko sem mej potem od Gradca naprej po navadi iz svoje steklenice pil neko liko požirkov vina, jel je stari gospod biti razgovornejši ter mi je potožil, da je baš pozabil tudi kupiti si steklenico okrepljujoče pijače. Jaz mu ponudim svojo steklenico in praznila sva jo zdaj jeden zdaj drugi. Pripovedoval mi je, da je štirideset let služil v avstrijskeji armadi in da zdaj živi v Gradci kot ritmajster v pokoji ter da mu je ondi življenje prav po všeči. Pred nedavnim pak, pravi nadalje, da je zaželel videti svoje rojstveno mesto Trst, kjer uže 20 let nij bil. Tako smo prispeli do Maribora, kjer je stari gospod šel v restavracijo ter prinesel veliko steklenico vina, da bi mi ga „vrnil“, kakor se je izrazil. Ali vino nam nij prijalo in dobil je je kondukter. Tudi v Ljubljani nijsva dobila nič kaj dobrega vina in sva je tudi rajše darovala kondukterju nego bi si bila sama kvarila želodec. V Nabrežini mi je tožil, da vso noč nij mogel zatisniti očesa in kaj radosten je bil videti lepo jadransko morje, kar je uže toliko let želel. Ritmajster je bil ves pot prav vesel in na-me je napravil vtis moža, ki je srečen ter sam sè soboj zadovoljen“.

— (Učiteljske službe) so razpisane: Nadučiteljska služba na dvorazrednej šoli pri Mali nedelji (pošta in okraj Ljutomer) s 600 gld. in stanovanjem do 31. marca na krajni

šolski svet. (Nadučitelj utegne postati tudi orglavec.) — Učiteljska služba v Št. Janžu na Vrhu (1 r. š. okraj Šoštanj) s 550 gld. in stanovanjem, do 31. marca na kr. šol. svet. — Na dalje: Učiteljska služba na enorazrednici v Kranjski gori s 500 gld. in stanovanjem ter v Draga tušu (2. učit. služba) s 450 gld. do konca februarja.

— (Vreme) imamo tu stanovitno. Uže več dnij sije čez dan prijetno in toplo solnce. Sneg je zadnje dneve do malega povsod skopnel.

Razne vesti.

* (Poljski prostovoljci v turškeji armadi.) Novine, Rusom sovražne, raznašajo poročila, da ruski glavno-komandujoči generali dajó postreljati vse poljske emigrante, katere ulove okolo Carigrada ali katera so pri Šibki ujeli. — Rusi imajo isto tako prav, če kaznujó svoje državljane Poljake, ki so k Turkom pobegnili in proti svojemu carju vojevali, kakor bi to vsaka druga država nasproti svojim rabelom storila in stori.

* (Umrli) je prelvčeranjem v Zagrebu hrvatski škof Ivan Kralj v 86. letu svoje starosti. Pokojnik je bil velik rodoljub, značaj in podpiratelj hrvatske literature in ubozih.

* (Zares dragocen papir.) Moravski verski fond ima obligacijo, katera je vredna 11,009.900 gold.

* (Garibaldi) so pariški delavci prosili, naj pride ob času razstave to leto v Pariz.

* (Mobilizacija.) Iz Zagreba se javlja, da se delajo in dopolnjujejo zadnje priprave za mobilizacijo onega dela naše vojske, ki bode zasedel Bosno in Hercegovino.

* (Cesarske ženitbe.) Te dni se je vršila na pruskem cesarskem dvoru dvojna ženitev. Starša hči nemškega cesarjeviča, princezinja Charlotta, je vzela dednega princa Meiningskega, princezinja Elizabeta pa velikega vojvodo Oldenburgskega. Slavje je bilo veliko. Berlin je bil ves v zastavah, ulice polne gledalcev, na dvoru velike ceremonije.

* (Za pse) se v novejšem času prav mnogo brigajo po velikih mestih. Tako čitamo v novinah, da so v Pešti dali na mestne troške tiskati poduk o ravnanji s psi kadar stečejo v 12 000 iztisih, katerega so potem razdelili mej ljudi. Na Dunaji pak bodo tem izpremljevalcem in zvestim tovarišem človekovim napravili ob ulicah golide, da bodo iz njih mogli dobro vodo piti.

Štev. 18342.

(57—1)

Razglas.

Mestni magistrat je v zabranenje mogočih nesreč po naglej in nepazljivej vožnji potrebno izpoznal določiti, da se mora v špitalske in črevljarske ulice le počasi zavijati in po teh ulicah po dnevi in po noči le korakoma voziti.

To se s pristavkom v splošno izpolnjevanje razglasuje, in se bode proti prestopnikom te zapovedi po obstoječih postavah kazensko postopalo.

Mestni magistrat v Ljubljani,

14. februarja 1878.

Štev. 532.

(58—1)

Razglas.

Mestni magistrat vse taiste, ki so po členu XII. postave od 23. julija 1871 dolžni svoje sode cementirati dati, a tega še do sedaj nijso storili, še enkrat opominja, da tej dolžnosti zadostijo in vse sode, zatorej tudi one, ki jih v kleti imajo, takoj po noveji meri cementirati dadé, sicer bi magistrat, ker je uže za cementiranje sodov odločeni čas itak pretekkel, prisiljen bil proti takovim zamudam s postavo kaznijo postopati.

Mestni magistrat v Ljubljani,

14. februarja 1878.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	63	gld.	25	kr
Enotni drž. dolg v srebru	67	"	25	"
Zlata renta	75	"	—	"
1860 drž. posojilo	111	"	—	"
Akcije narodne banke	797	"	—	"
Kreditne akcije	231	"	25	"
London	118	"	85	"
Napol.	9	"	50 1/2	"
C. kr. cekini	5	"	64	"
Srebro	107	"	—	"
Državne marke	58	"	—	"

Dobrega semena

in
gotovih oljnatih barv

je dobiti pri

G. Poppoviću
v Zagrebu.

Cenik se pošilja franco. (43—3)

25 gld.

plesna ali salon-obleka

pri

M. Neumannu,

v Ljubljani, v Lukmanovej hiši.

Svilorejec prodaje 40 lotov zdravega

svilnega semena

ali jajčice, domače (milaneške fele industrialnega nečističnega de a) rumeno-pomarančne barve po 2 gold. Več o tem pri

Jožefu Pohlinu,
v Metliki.

(59—1)

Za pošiljanje je ta mesec najugodnejši.

Prvikrat v Ljubljani!

Präuscher-jev

po vsem svetu znani

anatomični muzej

deželne redute dvorani.

Vsak dan imajo vanj pristop odrasčeni, od 9. ure z jutra počeni do 9. ure z večera.

V Ljubljani je videti ta muzej samo **nekoliko dni**, dokler ne odrine proti Dunaji.

V petek je ves dan izključivo odločen damam.

Vstop 20 kr. (56—2)

Tri Slonovi: Baneth iz Dunaja. — Dumberger iz Tyčča. — Bretschneider iz Trsta. — Torkar iz Košana. — Schmidt iz Dunaja. — Krsnik iz Trsta. — Mihelčič iz Dolenjskega. — Pohler iz Ljutice. — Friedmann iz Dunaja. — Mühlhanser, Gasteiger iz Dunaja. — Podviranski iz Zuzenberka. — Pri Malčeti: Jung iz Dunaja. — Hansen iz Grada. — Jag iz Trbovlja. — Trinkl, Feldkreiner iz Dunaja. — Tavaro iz Praga. — Merkl iz Dunaja. — Pohlitz iz Grada. — Suran iz Senožeč. — Hedwig iz Dunaja.

20 februarja:
Tufel.

Uljudna opozoritev!

Gospodarji J. Bittnerjeve lekarne v Glognici se trudijo, da bi p. t. občinstvo se svojimi naznanili prevarili na toliko, da bi se mislilo, ka je fabrikat, ki sluje pod imenom „Julij Bittnerjevega snežniškega zeliščnega alopa,“ pravi ter oni snežniški zeliščni alop, ki je uže z desetletji izpuznan za izvrstnega.

Ne morem zatorej tiho trpeti, da se izvrstni vspehi, katere je moj snežniški zeliščni alop pokazal pri prsni in pljučnih boleznih, na tako čudno drzovit način prevarljivo uporabljavajo, tedaj si smatram za dolžnost, da, sklicavajuč se na obznanilo občinskega zastopstva glogniškega od dne 27. januarja 1876, izrično povdarim, ka sem jaz, od leta 1855 počeni, **Jedini prirejevalec** pravega snežniškega zeliščnega alopa, in da je ta moj izdelek — da ne bi p. t. občinstvo se premotili dalo — od 1. januarja 1876 samo pod naslovom

Wilhelmov snežniški zeliščni čaj

dobiti po lekarnah, ter da si more **pravega** vsak kupiti jedino pri meni ali mojih gospodih jemalcih, ki so spodaj navedeni.

Nadalje si usojam p. t. občinstvo se jedenkrat na to opozoriti, da, kdor želi to zdravilo kupiti, **izrično**

Wilhelmov snežniški zeliščni čaj

zahteva. (582—o)
Originalna steklenica velja **1 gld. 25 kr.** av. v. ter je dobiti pri jedinem prirejevalcu

Franji Wilhelmu,

lekarnarju v Neunkirchenu, v Nižjej Avstriji,

ter pri teh firmah:

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Ferd. Scholz, lekarnar; Bolcan: F. Waldmüller, lekarnar; Borgo: Jos. Bettanini, lekarnar; Bruneck: J. G. Mahl, lekarnar; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; Essek: J. C. v. Dienes, lekarnar; Frohnleiten: Vincenc Blumauer; Friesach: Anton Aichinger, lekarnar; Felzbach: Jos. König, lekarnar; Graded: Wend. Trnkoczy, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Gospic: Valentin Vouck, lekarnar; Glina: Anton Hauik, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. v. Aichinger, lekarnar; Inomost: Franc Winkler, lekarnar; Inichen: J. Stapp, lekarnar; Ivanc: Ed. Tollovic, lekarnar; Jaska: Aleks. Herzig, lekarnar; Celovec: Karel Klemenčič; Karlovec: A. E. Katkič, lekarnar; Koprivnica: Max. Werli, lekarnar; Kranj: Karel Savnik, lekarnar; Knittelfeld: Wilh. Vischner; Kindberg: J. S. Karincič; Line: Franc v. Erlach, lekarnar; Maribor: Alojzij kvandest; Meran: Wilhelm v. Pernwerth, lekarnar; Mals: Lud. Pöll, lekarnar; Murau: Jan. Steyrer; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Ptuj: C. Girod, lekarnar; Postojna: J. A. Kupferschmidt, lekarnar; Peterwardein: R. Deodatovi dedič; Radgona: Caesar E. Andrieu, lekarnar; Roveredo: Richard Thales, lekarnar; Slov. Graded: G. Kordik, lekarnar; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Trst: C. Zanetti, lekarnar; Vukovar: A. Kriessovics, lekarnar; Vinkovce: Friederich Herzig, lekarnar; Varaždin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittlbach, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar.

V Avstro-Ogerske in Nemčiji velecenjeni

Wilhelmov

antiartritični antirevmatični

kri čistilni čaj

za

(380—6)

zimsko zdravljenje,

jedino kri čistilno sredstvo z dobrim vspehom,

katero so preiskali, uporabili in za zdravilno priznali: c. kr. vladni svetnik in v. av. vseučilišni profesor dr. E. Fenzl, vodja botaničnemu vrtu na Dunaji itd. itd., prof. Oppolzer, dr. Van Kloger v Bukareštu, dr. Rust na Dunaji, dr. Röder na Dunaji, dr. Ivan Müller, medicinski svetnik v Berlinu, dr. med. A. Groyen v Novem Jorku, dr. Raudnitz na Dunaji, dr. Hess v Berlinu, dr. Lehmann v Mošonju, dr. Werner v Vratislavi, dr. Malič v Grubišnem polju; praktični zdravniki: Hilger v Nachlingu, Russeger v Abtenavu, Truchholz v Marzalyju, Janković v Nakofalvi in mnogi drugi zdravniki,

1. pri revmatičnih boleznih;
2. pri skrnini;
3. pri boleznih v spodnjih delih tolesa, onih, ki mnogo sedé;
4. pri povečšanji in nagnétu jeter;
5. pri svrabu, osobito pri lišajih;
6. pri sfilitičnih boleznih;
7. predno kdo, ki trpi navedene bolezni, misli iti v kako rudninsko kopel;
8. namesto uporabe rudninskih kopelij zoper te bolezni.

Jedino pravi prireja

Franjo Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu.

Zavitek, razdeljen v 8 vzenkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in povezavanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilni čaj, ker so priredki, ki sluje samo pod imenom antiartritičnih antirevmatičnih kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni ter jaz vedno svarim pred nakupavanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi **Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilni čaj** tudi

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Mat. Fürst; Borgo: Josip Bettanini, lekarnar; Bruck na Muri: Albert Langer, lekarnar; Bolcan: Franjo Waldmüller, lekarnar; Bruneck: J. P. Mahl; Belovar: Rud. Sreoboda, lekarnar; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbach-ova lekarna in Franjo Rauscher; Cormons: Hermes Codolini, lekarnar; Celovec: Karl Klemenčič; Cortina: A. Cambruzzi; Deutsch-Landsberg: Müller-jevi dediči; Essek: J. C. v. Dienes, lekarnar; Josip Pobetzky, lekarnar; Fürstenfeld: A. Schröckenfuss, lekarnar; Frohnleiten: V. Blumauer; Friesach: O. Ruesheim, lekarnar; A. Aichinger, lekarnar; Felzbach: Josip König, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Graded: J. Burgleitner, lekarnar; Guttarring: S. Vatterl; Grubisnopolje: Josip Malich; Gospic: Valentin Vouck, lekarnar; Grafendorf: Josip Kaiser; Hermagor: Jos. M. Richter, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. von Aichinger, lekarnar; Judenburg: F. Senekovitsch; Inichen: J. Stapp, lekarnar; Imst: Vilj. Deutsch, lekarnar; Ivanc: Ed. Tollovic, lekarnar; Karlovec: J. Benič, lekarnar; A. E. Katkič, lekarnar; Kindberg: J. Karincič, lekarnar; Kapfenberg: Turner, lekarnar; Knittelfeld: Vilj. Vischner, lekarnar; Kranj: Karl Savnik, lekarnar; Line: Franjo pl. Erlach, lekarnar; Leoben: Ivan Peferschy, lekarnar; Maribor: Alois kvandest; Metlika: Alfred Matter, lekarnar; Mürzschusslag: Ivan Danjer, lekarnar; Murau: Ivan Steyrer; Mitrovica: A. Kerstenevich; Mals: Ludvig Pöll, lekarnar; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Neumarkt (Stajersko): Karl Maly, lekarnar; Otočac: Edo Tomay, lekarnar; Postojna: Josip Kupferschmidt, lekarnar; Peterwardein: L. C. Junginger; Pliberg: Ivan Neusser, lekarnar; Požega: Ant. pl. Liegedits, lekarnar; Prassberg: Ivan Tribuč; Ptuj: C. Girod, apoteker; Rottenmann: Franjo X. Ilting, lekarnar; Roveredo: Richard Thales, lekarnar; Samobor: F. Schwarz, lekarnar; Sebenico: Peter Beros, lekarnar; Slov. Bistrica: Adam pl. Pulkovski; Slov. Graded: G. Kordik, lekarnar; Jos. Kaligaritsch, lekarnar; Strassburg: J. V. Corton; St. Veit: Julian Rippert; Stainz: Valentin Timouschek; Semlin: D. Joannovicz-a sin; Spljet: Venatio pl. Prazio, lekarnar; Schlanders: B. Würstl, lekarnar; Trst: Jak. Seravallo, lekarnar; Trient: Ant. Santoni; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Vukovar: A. Kraisovits, lekarnar; Vinkovce: Fried. Herzig, lekarnar; Varaždin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittlbach, lekarnar; Senj: Josip Accurti, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar; Zlatar: Ivan N. Pospisil, lekarnar.